

De glazen van Boskoop toegelicht.

Inleiding.

Gemeente, allereerst wil ik u hartelijk feliciteren met de vernieuwing en de uitbreiding van uw kerkgebouw. We hopen dat de Heere spoedig zou willen geven, dat we als gemeenten weer allemaal kunnen samenkomen in Zijn huis. Ook de kerkenraad en de bouwcommissie, van harte gefeliciteerd. En hartelijk dank, ook namens mijn vrouw, voor de uitnodiging.

U hebt mij gevraagd om vanavond de glazen, die in uw kerkzaal zijn geplaatst, toe te lichten. Te “onthullen” zal ik maar zeggen. En dat wil ik graag proberen, want er is veel Bijbelse symboliek in de glazen verbeeld en ik zou het jammer vinden als de betekenis ervan u zou ontgaan, omdat het u niet is verteld. Maar ik moet er direct wel eerlijk bij zeggen, dat ik er toch ook best wel wat tegenop zie, het gaat immers over het heilig Woord van God en dan past ons met schroom hierover te spreken. En ook enige eerbiedige afstand te nemen. Want je zit er zo snel met je “eigen ik, en je kunstwerk”, tussen en dat mag niet de bedoeling zijn. Want het gaat in Gods huis in de eerste plaats toch om het Woord van God. Het Woord staat centraal! Maar dat woord spreekt ons ook op vele plaatsen van symboliek. Beelden die de Heere Zelf gebruikt om onderwijs te geven en in dat Woord voor ons heeft laten optekenen.

Vanavond wil ik u dus in het bijzonder wijzen op de Bijbelse symboliek, die in de glazen is verbeeld, en zal ik u proberen te vertellen wat deze betekent, voor zover dit in de glazen is bedoeld. En verder zou ik u ook nog enkele gedachten willen meegeven wat de glazen in de dagelijkse praktijk kunnen betekenen, voor u als gemeente in het geheel. En dan zou ik bij deze uitleg ook graag de jeugd van de gemeente willen betrekken. “Jongelui, waar zitten jullie? Ik hoop dat jullie thuis ook meekijken en meeleven. Jullie vormen, als de Heere het geeft, immers de toekomstige gemeente en dan is het vernieuwde kerkgebouw tenslotte toch vooral jullie kerkgebouw. Dan is het ook voor jullie belangrijk alles te weten, waar deze

glazen over gaan en wat ze ook voor jullie kunnen betekenen. Want elke kerkdienst zul je ze zien.”

Ik hoop ook, dat het voor u allemaal, jong en oud, die thuis met ons verbonden bent, het verhaal goed te volgen is. Alles wat ik u wil vertellen heb ik maar, voor de goede orde, op papier gezet. Hopelijk vergeet ik dan niets en u kunt het later nog eens op uw gemak nalezen. De koster die het beeld en het geluid bedient, doet in ieder geval zijn uiterste best om alles in goede banen te leiden.

De Borstlap van de Hogepriester

Eerst maar iets over het geheel. En dan begin ik bij de twaalf kleine glazen, die links naast de kansel in de aandachtwand zijn geplaatst. Deze raampjes waren er al in de oude kerkzaal, maar hebben een “facelift” gekregen. Ze verbeelden zoals u weet de borstlap van de hogepriester met de twaalf edelstenen. Dit zijn de twaalf stammen van het volk Israël. De hogepriester met de borstlap is een Oudtestamentische afschaduw van de Heere Jezus Christus, Die als de Enige Hogepriester gedurig Zijn kinderen op Zijn hart draagt. De juiste kleuren van de stenen zijn echter niet precies bekend. Ze worden hier dus bij benadering weergegeven. Hier zijn ze in ieder geval samengesteld uit verschillende ruitjes gekleurd glas, die voor elkaar zijn geplaatst en aan de achterzijde door kunstlicht worden aangelicht, zodat de kleuren van de ruitjes zich mengen. Voor sommige kleuren waren wel 3 of 4 glaasjes nodig. Samen in de borstlap vertegenwoordigen ze in de kerkzaal het Oude Testament.

De zeven glazen aan de zuidzijde van de kerkzaal verwijzen naar het Nieuwe Testament. Het gaat hier over de zeven brieven aan de zeven gemeenten in Klein Azië, zoals deze beschreven staan in het laatste Bijbelboek: De openbaring van Johannes. Beide thema's zijn door de commissieleden bedacht en aangedragen. De gedachte was, zowel het Oude als het Nieuwe Testament in de kerkzaal te symboliseren. En dat is zeker een mooie gedachte, want in de Bijbel en in de prediking zijn deze twee boeken immers ook onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

De zeven brieven

Nu naar het geheel van de zeven glazen. Allereerst wil ik u dan wijzen op de eenheid die de zeven glazen vertonen. Ze horen echt bij elkaar. Het valt direct op dat de glazen allemaal hoog en smal zijn. Dat komt mede doordat de glazen niet het gehele raam beslaan, maar dat aan beide zijden in het venster ruimte is opengelaten. Hier is bewust voor gekozen, om zo het geheel “luchtig” te houden en te voorkomen dat de kerkzaal niet te veel zou worden “opgesloten” in gekleurd glas. Omdat de glazen aan de zonnkant staan moesten noodzakelijk veel donkere kleuren gebruikt worden en dit zou tot nadelig gevolg kunnen hebben dat deze kleuren te veel zouden gaan domineren in de lichte kerkzaal. Door juist niet het hele raam te bedekken wordt dit weer enigszins getemperd. Tevens blijft er door de open ruimte ook nog contact van binnen naar buiten de kerkzaal mogelijk.

U hebt wel begrepen dat ik steeds spreek over “glazen”. Dat is niet omdat het wat deftiger klinkt dan ramen, maar Glazen is de juiste benaming. Het zijn dus geen “ramen” want die had u al in de kerkzaal en in deze ramen zijn dus nu de “glazen” geplaatst. Hoe het werk

gemaakt is en dat ze met een duur woord appliquées genoemd worden hebt u al in de video kunnen zien, dus daar ga ik nu aan voorbij.

Het verticale accent, dat in elk glas zo nadrukkelijk aanwezig is, zorgt ervoor dat er een beweging van boven naar beneden ontstaat. Dit ziet erop dat alles in het genadewerk van de Heere, eenzijdig bij Hem vandaan komt. “Zonder ons in ons”, zegt onze belijdenis. Maar zo kwam ook de openbaring tot Johannes. De hemel ging open en de Heere toonde aan Johannes wat hij nog nooit eerder had gezien.

Openbaring betekent: bekend maken, openen of ontsluiten. Dit openen is verbeeld door smalle verticale streken aan de zijkanten van de glazen. Deze doen denken aan plooien in gordijnen, Gordijnen die opengeschoven worden en zo wordt een andere werkelijkheid voor ons ontsloten. De hemel gaat open en God maakt aan de apostel Johannes Zijn boodschap aan de zeven gemeenten bekend.

Zeven is in de Bijbel het getal van de volheid. De zeven brieven zijn dan ook niet alleen gericht aan deze zeven gemeenten in klein Azië afzonderlijk, maar ook aan de gehele kerk van alle tijden en alle plaatsen. Dus ook aan ons in de gemeente van Boskoop in het jaar 2021. Het is de Heere Jezus Zelf, die Johannes de opdracht geeft alles wat hij ziet op te schrijven en aan de gemeenten bekend te maken. Johannes hoort de stem van de Heere als van een bazuin: “Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste; en hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek, en zend het aan de zeven Gemeenten, die in Azië zijn, namelijk naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamus, en naar Thyatire, en naar Sardis, en naar Filadelfia, en naar Laodicea”.

De glazen zijn dan ook in deze volgorde in de kerkzaal geplaatst. Elke gemeente ontvangt een persoonlijk gerichte boodschap. Om deze te verduidelijken gebruikt de Heere beelden, die voor de geadresseerde gemeente heel herkenbaar voorkomen. Elk glas verbeeldt de brief aan elke gemeente afzonderlijk en heeft dus ook een geheel eigen symboliek. Hiervoor moesten er natuurlijk keuzes worden gemaakt, wat wel verbeeld kon worden en wat niet. Immers niet alles wat vermeld wordt in de brieven is te verbeelden, en wat verbeeld wordt, dient zeker met schroom en sober te worden gedaan. De glazen bieden dus geen volledigheid, maar tonen slechts enkele facetten.

Er is ook symboliek gebruikt die niet letterlijk in de brieven wordt genoemd, maar die wel uit de Bijbel afkomstig is en inhoudelijk heel treffend op de tekst aansluit. Steeds is geprobeerd, ondanks de nodige beperkingen toch zo dicht mogelijk bij de tekst van de Bijbel te blijven en alles zo herkenbaar mogelijk te maken, zodat een klein kind het kan begrijpen als het wordt uitgelegd.

Dan komen we nu bij de glazen afzonderlijk:

Efeze.

Het eerste glas vanaf de kansel gerekend is dus het glas van Efeze. Johannes ziet in het begin van de openbaring Christus wandelen in het midden van de zeven gouden kandelaren. De brandende kandelaar is in de Bijbel het beeld van de bloeiende gemeente.

De gemeente van Efeze vertoonde verschillende deugden. De kandelaar brandt dus wel, maar heel opvallend, de middelste lamp niet zo, die flakkert meer. Dat is de lamp van de liefde en deze eerste liefde had de gemeente helaas verlaten. En het is juist deze vlam van de liefde, die de kern moet uitmaken van alle andere deugden. Zonder deze liefde verliezen ook de andere vlammen hun kracht. De Heere roept de gemeente dan ook op tot bekering en dreigt met het wegnemen van de kandelaar als men zich niet bekeert.

De Heere belooft de overwinnaars van de Boom des Levens te mogen eten. Boven in het glas tussen de geopende gordijnen is hiervan een tak met bladeren en vruchten zichtbaar. Op één van de gordijnen zien we hun schaduwen, waardoor het lijkt alsof er een licht van de kansel schijnt. Er is ook bloesem te zien en dat ziet erop dat er altijd weer nieuwe vruchten aan deze boom zullen zijn.

Smyrna

De gemeente van Smyrna heeft vele deugden, maar zal veel verdrukkingen moeten lijden.

Hier is een beeld gebruikt dat niet in de brief genoemd wordt, maar uit Hooglied 2 afkomstig is. De lelie onder de doornen, het is het beeld van de Kerk in de verdrukking. De scherpe doornen en de donkere kleuren benadrukken de pijnlijke verdrukking en staan in contrast met de tere blanke lelies.

De verdrukking brengt lijdzaamheid voort, zegt de Schrift. Dit zien we in de stand van de lelies. Ze buigen ootmoedig hun witte kelken. De lijdzaamheid werkt bevinding en de bevinding hoop. En deze hoop beschaamt niet omdat de liefde Gods in hun harten is uitgestort door de Heilige Geest. Een gegronde hoop dus. Deze hoop verwacht de beloofde kroon des levens die de overwinnaars zeker zullen ontvangen. Deze gouden kroon wordt van Boven uit genade geschonken en in de hemel bewaard tot het eeuwige leven.

Pergamus

Pergamus is herkenbaar aan de perkamenten boekrol. Hierin werd oudtijds het Woord van God opgetekend. Het woord van God is als een tweesnijdend scherp zwaard. Het bevat Wet en Evangelie. Dit woord is vast en zeker en zal geen duimbreed wijken. Dit beeld staat dus voor standvastigheid, zoals ook de gemeente als standvastig wordt getekend.

Er is ook wetenschap bij de Allerhoogste in de hemel waar deze gemeente woont, namelijk daar waar de troon van Satan is. Daar woedt de strijd op zijn hevigst. Rode klaprozen symboliseren de verdrukking en de bloedige strijd, die daar wordt gestreden. Deze schone veldbloemen, met hun prachtige vorm en kleur, en hun ranke stelen, zijn in zichzelf zo krachteloos en teer, ze bepalen ons daarom ook bij de afhankelijkheid en de broosheid van ons tijdelijk bestaan.

De overwinnaars ontvangen Manna en een witte keursteen. Het witte kruikje Manna, met een gouden deksel erop, ziet op "Het Brood des Levens" beeld van de Heere Jezus Christus met al Zijn verdiensten en weldaden. De witte keursteen ziet op de rechterlijke vrijspraak van de zondaar in het Goddelijk gericht en de vergeving van de zonden. Op deze witte

keursteen staat een nieuwe naam geschreven, welke niemand kent dan die hem ontvangt. Die genade is zo heel persoonlijk!

Thyatira

Dit glas staat veelbetekenend in het centrum van de reeks van de zeven glazen. Thyatira wordt geprezen om het goede dat in de gemeente wordt gevonden. Ze worden geprezen om hun liefde, hun dienst, hun geloof, hun lijdzaamheid en hun werken.

Ze ontvangen een heerlijke belofte: de komst van de blinkende Morgenster. Deze ster is een beeld van de Heere Jezus Christus. Als Hij komt in de vroege morgenstond na een stikdonkere nacht, dan scheurt de gesloten hemel van boven naar beneden en verschijnt Hij als een blinkende en stralende morgenster. De kern van de ster is daarom blank en rood en dit ziet op Zijn smetteloze heiligheid en aangebrachte bloedgerechtigheid. Maar ziet ook op de heiligmaking en rechtvaardigmaking van de zondaar door het borgwerk van Christus.

Bovenin zien we nog net een klein fragment van de smaragdgroene cirkel, die prachtige regenboog, die rondom de troon van God staat. Deze boog is een teken van het Genadeverbond, de bron waaruit alle weldaden van Christus, die aan de Kerk worden toegerekend, voortkomen. In de zachtgroene kleur rondom de stralende ster klinkt als het ware de echo van deze oneindige cirkel van trouw en is tevens de voorbode van de komst van de "Zon der gerechtigheid".

God Zelf zorgt voor de overwinning en Hem komt alle lof toe. Drie groene palmtakken in de goudkleurige omgeving symboliseren dit. Aanbidding, eer en dankb're lofgezangen, deze drie uitingen vanuit het hart van de Kerk, worden de drieenige God in alle eeuwigheid toegebracht. Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen! Het viel me pas later zo op, dat dit glas zo treffend in het centrum past!

Sardis

De gemeente van Sardis wordt door de Heere bestraft. Ze heeft wel de naam dat ze leeft maar ze is dood. Er is evenwel in de gemeente nog een klein overblijfsel, enige weinige namen, die hun klederen onbevlekt hebben gehouden. Deze reine kleding wordt gesymboliseerd door witte duiven. Het zonlicht schijnt op hun vleugels. Beeld uit Psalm 68. "Gelijk een duif door het zilverwit en het goud dat op haar vederen zit bij het licht der zonstralen". Ze pralen met hun van God geschonken schoonheid in het zonlicht. De slagschaduw beneden, verbindt hen met het Boek des Levens, waarin hun namen geschreven staan.

De gemeente wordt door de Heere opgewekt hun klederen onbevlekt te bewaren en wit te wassen in het bloed van het Lam. Een rode straal in de opening tussen de groene gordijnen verwijst naar dat reinigend bloed van Christus. De groene kleur is hier de kleur van de vrede en de rust die er overblijft voor Gods volk.

Filadelfia

Filadelfia is klein van kracht, maar wordt geprezen om haar standvastigheid. Een eigenschap die kenmerkend is voor architectuur. De overwinnaar zal dan ook gesteld worden tot een

pilaar in de tempel Gods en een inwoner van de nieuwe stad Jeruzalem. Deze stad heeft geen mensenoog ooit gezien en is ook in een mensenhart niet opgeklommen hoe dat zijn zal. Daarom is alles in de voorstelling van de stad tot het uiterste toe heel sober gehouden. U ziet geen gebouwen met fraaie spitsbogen en rijkversierde kapitelen, maar gewoon strakke blokken. Met alleen ramen en deuren. Maar de woningen worden wel door een warm licht beschenen. "Zie zegt de Heere, Ik heb een geopende deur gegeven. Hij opent en niemand sluit, Hij sluit en niemand opent". Dit ziet op de voorspoedige voortgang van het licht van het evangelie in Filadelfia. In dat Evangelie tekent Christus Zichzelf als de enige Deur. Hier weergegeven onder in de stad als een geopende poort, rood aan de bovendeur en aan de zijposten. Alleen door Hem is er toegang tot deze stad.

Er zijn ook cipressen, dit zijn loofbomen, die zomer en winter groen blijven en in hun vorm verticaal gericht naar de hemel wijzen. Zij lijken te bewegen en met hun handen te klappen. Zij symboliseren ook de eer, de lof en de aanbidding in het eeuwige leven.

Laodicea

De gemeente van Laodicea. De geestelijke toestand van de gemeente Laodicea is diepdroevig. Ze dachten zo rijk te zijn, maar de Heere ziet het hart aan en ze waren in Gods ogen straatarm. De gemeente wordt door de Heere aangeraden goud te kopen dat uit de smeltkroes komt en beproefd is door het vuur. Dit ziet u rechtsboven in het glas. Maar hoe kan nu een straatarme zondaar uit Laodicea, dit dure goud kopen? Wel, dit goud is bij de Heere verkrijgbaar zonder geld en prijs. Het is gratis!

Verder wordt Laodicea vergeleken bij troebel lauw water dat uit een aardse bron komt. Deze bronnen kenden ze wel in Laodicea. Dat water is niet te drinken, dat is de dood, dat moet je uitspuwen. Maar levend, helder, rein en fris water komt van bovenuit de hemel. En dat wordt ook zonder geld en prijs aangeboden. "Die dorst heeft die kome en drinke en neme van het water des levens om niet". Dat dure Goud en dat levende Water symboliseren de genade in de Heere Jezus Christus.

Links zien we een gesloten deur met deurknop en sleutelgat. Een beeld van een mensenhart dat van nature zo gesloten is voor Gods Woord. Maar er is ook een deurklopper: Er wordt geklopt: "Zie Ik sta aan de deur en Ik klop." De nodigende stem van het evangelie. Het is de stem van de Heere Jezus Zelf, Die klopt op de deur van ons hart. De monumentale bazuin, centraal boven in het glas benadrukt nog eens krachtig de oproep van de Heere, waar elke brief mee eindigt: "Wie oren heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt."

Tot zover iets over de gebruikte symboliek en haar betekenis.

Kijken en zien

Ongetwijfeld kan er nog heel veel meer over worden gezegd, maar dan bemerk je toch dat de glazen ook weer hun grenzen hebben. Ze preken niet! Dat kunnen ze immers niet. Dat is glashelder! Ze laten slechts alleen de symboliek zien in beeldtaal, in de taal van gekleurd glas. Meer niet! Maar tegelijk is het ook weer onmogelijk om naar de symboliek in de glazen te kijken en de betekenis ervan buiten beschouwing te laten. Dat gaat ongemerkt heel nauw samen. Dat hebt u al gemerkt in mijn verhaal. Het blijft niet bij kijken alleen. Nee, kijken gaat

over in zien. Zien gaat verder dan kijken! Want kijken doe je met je ogen, maar zien doe je met je hart. Heel persoonlijk! Het is dus uiteindelijk aan de kijker wat er gezien wordt en wat er begrepen wordt van deze beelden in glas. En dat kan zo heel veel zijn! Want wat een gedachten vermenigvuldigen zich niet, als we al die symboliek echt zien en overdenken, als we de kandelaar zien, de boom des levens, het kruikje manna, de witte keursteen, de witte duiven, de blinkende Morgenster, de palmtakken, de pilaren, de bazuin en de klopper op de deur, het levende water enz. enz. Wat een geestelijke betekenissen liggen erin opgesloten! Nee, dat heb ik allemaal niet zelf bedacht en dat hoeven we ook als kijkers niet allemaal zelf te verzinnen, dat leert ons Gods Woord. En dat horen we in de prediking. En dat moeten we niet alleen bekijken, maar dat moeten we zien! Laten we dit toch steeds overdenken als u de glazen ziet!

En laten we nu ook nog kort nagaan wat de glazen verder zouden kunnen betekenen in de dagelijkse praktijk voor de gehele gemeente!

Praktische betekenis

Wij leven nu met onze kinderen in een tijd die gedomineerd wordt door beelden. We worden er dagelijks mee overspoeld. We leven samen in een overheersende beeldcultuur. En de impact die dat op ons heeft moeten we maar niet onderschatten. In deze mediabeelden gaat het alleen maar over het hier en nu. Aards geluk wordt aangeprezen en verheven tot het hoogste goed. Volgens die beelden ben je pas gelukkig als je dit of dat bezit, als je zus of zo bent of... dit of dat doet. Dan ben je pas iemand! Het gevaar is niet denkbeeldig dat onze jongeren, die zo intensief met deze media omgaan, gaan geloven dat dit de enige echte werkelijkheid is.

Maar jongelui, ik richt me nu even in het bijzonder tot jullie. Wat in de media vandaag aan de dag getoond wordt is natuurlijk niet de enige echte werkelijkheid. Al dit zogenaamde "Aards geluk" is maar zo tijdelijk. Er is gelukkig veel meer dan het klatergoud van deze wereld. De glazen in de kerk willen een ander beeld tonen. Beelden waar je je in kunt verdiepen en waardoor we bepaald worden bij een hoger gedachtegoed. Beelden uit de Bijbel die ons bepalen bij Gods Woord. In dat Woord leert de Heere ons wat nu echt een gelukkig leven is en waarin dat bestaat. Dit gelukkige leven vat de Heere Jezus Zelf zo kernachtig samen in Zijn Hogepriesterlijk gebed: "Dit is het eeuwige leven dat zij U kennen, de enige waarachtige God en de Heere Jezus Christus die Gij gezonden hebt". En dat leven begint hier in beginsel reeds op aarde al, als de Heere ons levend maakt. Zeker, er is hier ook veel strijd, moeite en verdriet en dat gaat Gods kinderen niet voorbij. Er is een strijd tegen de driehoofdige vijand gaande! Je ziet dit ook in de glazen, rode klaprozen en scherpe doornen, en... helaas vanwege de zonden is er ook lauw water, een gesloten deur en een flakkerend vlammetje op de kandelaar, dat is zo. Maar toch...Er is ook een vlam van geluk, die door de symboliek van alle glazen slaat. En dat is dankzij de trouw van de HEERE met vijf hoofdletters, de trouwe Verbondsgod. Alle genade komt zo eenzijdig bij de drieenige God vandaan!

Gemeente, de glazen zijn niet aangebracht om vooral de kerkzaal wat op te fleuren. Nee, dat mag wel duidelijk zijn! Er mag verteld worden en uitgelegd worden, opdat ook onze kinderen

aan Gods werk zouden denken en niet vergeten. In dit verband moet ik zo denken aan de twaalf stenen die Jozua moest plaatsen in en aan de oever van de Jordaan. God had voor Zijn volk Israël met een krachtige hand een weg gebaad door de Jordaan naar het beloofde land Kanaän. Twee keer twaalf, stille, gestapelde stenen stonden daar als een monument met een duidelijk doel. Welk doel? Wel, hun betekenis moest worden doorverteld van geslacht tot geslacht. Zo werden die stille stenen, tot “sprekende” stenen. Opmerkelijk, dat er zo bij staat: “als dan uw kinderen zullen vragen: wat zijn u deze stenen?” Daar moest ik zo vaak aan denken toen ik in alle stilte de glazen aan het snijden was. Hoe zal het zijn over 10, 20, 50 jaar? Hoe zal dan naar deze glazen gekeken worden? Zullen de kinderen van Boskoop vragen? “Wat zijn u deze glazen?” Ik hoop, dat u het hen al verteld hebt voor ze het vragen. Zeker, de Heere gebruikt geen glazen om mensenharten te bekeren. De Heere werkt door Zijn Woord en Geest. Maar de glazen kunnen u wel in gedachten brengen wat in het Woord is beluisterd. Niets meer, maar ook niets minder! We zeiden het al eerder: Kijken met onze ogen, moet zien worden met ons hart!

En laten we niet vergeten dat de glazen ook buiten de kerk te zien zijn. Als het buiten donker is en binnen in de kerkzaal de lichten branden. Gemeente, wat is dat toch veelzeggend! Zeker juist in onze tijd, waar vanwege onbegrip spanningen optreden in de communicatie tussen de kerk en de seculiere samenleving. We worden geroepen om te laten zien en te laten horen wat ons als gemeente beweegt. Het is de opdracht van de Heere Jezus aan de gemeenten: “Gij zijt het licht der wereld” en “Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken”. Wat een opdracht!

Slot

Ik ben hiermee gekomen aan het einde van mijn verhaal. Terugkijkend was het al met al een hele klus om de glazen te maken. Er was dan ook veel meer tijd mee gemoeid dan ik aanvankelijk had gedacht. Maar dat doet er eigenlijk helemaal niet toe. Want als het nu voor het huis van de Heere en Zijn dienst is, dan mag het toch wel iets meer zijn? Dan is het beste nog niet goed genoeg! Ik kan u zeggen dat ik ze met heel veel genoegens heb mogen maken. Naar de kracht die de Heere gaf. Dat is zeker! Ik heb het ook allemaal maar gekregen. Ik heb mogen doen wat ik moest doen. En ik heb het zo gedaan, zoals ik dacht dat het moest. Het moesten vanzelf ook mooie glazen worden. Want een schone inhoud vraagt daarom. Maar het blijft toch maar mensenwerk, met tekort en gebrek. Maar wat stemt het dan toch tot vreugde als dit werk ondanks alle tekorten nog dienstbaar zou mogen zijn in een eigen zustergemeente.

Dank

Ten slotte. Ik dank de kerkenraad en de bouwcommissie hartelijk voor het grote vertrouwen dat mij is gegeven. In het bijzonder een woord van dank aan Jan van Ginkel, Laura Janse en Marijke Westdijk uit de commissie voor de nodige support. En niet te vergeten, dank ook voor het nodige geduld dat jullie hebben willen opbrengen. Dank ook aan Henk Windhorst voor de plaatsing van de twaalf kleine raampjes naast de kansel. U kreeg het voor elkaar toen wij het niet meer wisten. Ook de behulpzame koster Eldert Zekveld en de begeleider

van de bouw Wim de Jong. Allemaal hartelijk dank! En natuurlijk ook Ad van de Hoven van Kunstregie, die met zijn medewerkers de definitieve afwerking heeft verzorgd en de glazen hier heeft geplaatst.

Ik dank u allen voor uw aandacht en wens u van harte Gods onmisbare zegen toe onder de prediking van Zijn Woord in uw vernieuwd kerkgebouw. Het Huis van de Heere! Ik dank u wel.

Arie van der Spek

24-06-2021

